

Az idei Európai Lány Matematika Diákolimpiát (EGMO) 2024. április 11. és 17. között tartották Grúziában, Tskaltubo városában. A versenyen 54 ország 212 diákja vett részt (köztük 37 európai ország, 148 diák), akik két 4 és fél órás feladatsor megoldásában mérték össze tudásukat.

A magyar csapat szép eredménnyel, két ezüst- és két bronzéremmel tért haza, ezzel az összes ország között 14. helyet, a 37 európai ország között pedig 7. helyet megszerezve hazánkunk. Az eredmények:

Wiener Anna (Budapest, Fazekas Mihály Gimnázium) 29 ponttal ezüstérmet,

Elekes Dorottya (Budapest, Fasori Evangélikus Gimnázium) 26 ponttal ezüstérmet,

Keresztély Zsófia (Budapest, Szent István Gimnázium) 16 ponttal bronzérmet,

Nguyen Kim Dorka (Budapest, Fazekas Mihály Gimnázium) 13 ponttal bronzérmet szerzett.

Ezúton is köszönjük a Gondolkodás Öröme Alapítvány támogatását!

A versenyzők beszámolójából betekintést nyerhetünk az esemény részleteibe is:

Április 10-én szerdán délután 3-kor indultunk neki a hosszadalmas repülő- és buszútnak. Egy varsói átszállást, és egy Tbilisiben buszra szállást követően másnap délben érkeztünk meg a hotelba. Az utunk során a repülőgépes mini finomságok mellett Zsófi éjszaka megírt horrorisztikus novellájával is gazdagabbak lettünk. A hotelba érkezve szomorúan vettük tudomásul, hogy Melinda és Zsuzsa tőlünk különböző hotelekben lettek elszállásolva, és ők egymástól is külön. Sőt Melinda egy egészen messzi hotelben volt az EGMO során, így sajnos alig találkoztunk.

Megérkezés után többé-kevésbé gördülékenyen megkaptuk a szobánkat (a két Dorkának még egy órát várniuk kellett, de Panka és Zsófi egész hamar beköltözhetek). Ez a nap az érkezésről szólt, így a nap folyamán folyamatosan érkeztek meg az újabb és újabb ismerős, avagy nem ismerős arcok a hotelbe. Nagyon örültünk minden régi barátunknak akikkel újra találkozhattunk, így az első nap egészen érzelemdúsra sikeredett, és hamar el is aludtunk a hosszú utazástól lefáradva.

Az érkezés utáni első nap a kincskereséssel kezdődött, amin a két Dorka nem vett rész mert inkább kialudták az előző napi hajnali utazás fáradalmait, Melinda pedig zsűri meetingen volt, de Panka, Zsuzsa és Zsófi nagyon jól érezték magukat. A hétre szokásos módon egy hosszabb várakozással kezdődött a program, majd elindultunk a fél órás sétánkra a cseh csapattal és pár szervezővel, hogy megtaláljuk a kezdőállomást a terep másik végében. Ezután elkezdődött a játék, ahol izgalmas állomásokat kellett végigjárni, és közben matricákat szerezni. Az állomások között voltak például logikai feladványok, tenisz,

limbózás, illetve sakkozás is. Ez utóbbi állomáson körülbelül azt a 10 másodpercet töltöttük el, amíg elmondták nekünk, hogy ezen az állomáson sakkozni kell. Eleinte a tryhard stratégiát választottuk, de amikor a 3 órás játékból körülbelül 40 percet töltöttünk a kirakós állomás elkezdésére való várakozással, inkább a chillés módba léptünk át, és beszélgetni kezdtünk. Ez azonban nem volt probléma, mert így is nagyon élveztük, és végül még győztest sem hirdettek (legalábbis hozzánk nem jutott el az információ). A kincskeresésre elvileg kicsi dínókat is elrejtettek nekünk a terepen, amiket egész végig kerestünk. Minden alkalommal, amikor összefutottunk a bosnyák csapattal, megbeszéltük, hogy egyikünk sem talált, vagy hallott csapatról, akik találtak dínókat. A mai napig nem világos, hogy az elrejtett dínók tényleg léteztek-e. Összességében ez egy nagyon élvezetes program volt, mindenkinek jól esett 3 órát sétálgatni a nagy parkban a korábbi egész napos utazás után.

A kincskeresést a megnyitó ünnepség követte. Itt meghallgattunk pár beszédet (Geoff Smith kiemelte, hogy gyönyörű feladatokra kell számítanunk...), megnéztünk egy videót az érkezésekről, és a grúz kultúrába is betekintést nyerhettünk. Ez nagyon sok felvonásban történt grúz népdalok és néptánc előadásával, melyeket egészen különlegesnek találtunk, alig hasonlítanak egyéb európai kultúrák művészeihez. Továbbá a helyszínen meg lehetett kóstolni fellógatott grúz édességeket is, ami mindenkinek nagyon tetszett. Ezt követően minden csapat felment a zászlójával a színpadra. Egy érdekessége volt a műsornak, hogy a csapatok bemutatása közben, továbbá minden beszéd előtt és után, illetve néhány beszéd közben is hatásvadász hangulatzenék szóltak fülsüketítő hangerőn, amivel biztosították, hogy a ceremónia felejthetetlen élményt nyújtson.

A szombattal érkezett az első versenynap. Egészen izgalmasan kezdődött, hiszen Grúziára jellemző módon, az odaúton végig kóbor kutyák kísérték minket, akik néha össze is

verekedtek. Amikor megérkeztünk a verseny helyszínét nyújtó iskolába, ismét körülbelül fél órát vártunk, hogy beengedjenek a terembe, és végül egy nagyobbacska késéssel kezdtük a versenyt, de elkezdtük. Egy előnye a versenyhelyszínnek, hogy a mosdók falai körülbelül 1.5 méter magasak voltak, így ténylegesen kikökönt egy kicsit a versenyből a mosdóra menés élménye. Ami a feladatokat illeti, az első feladat elvileg kombinatorika volt, de a gyakorlatban ez vitatható, leginkább esetvizsgálat kellett, amin ügyesen lehetett pontokat és időt is veszteni. A 2. feladat egy könnyebb geometria volt, a 3. pedig szintén egy oldható számelmélet. Pankának és E. Dorkának egészen jól sikerült az 1. nap, viszont Zsófi és N.K. Dorka sem érezte az igazinak. A verseny után különböző elfoglaltságokon vehettünk részt, például a Jane Street Hub-on. Itt Zsófi grúzokkal rejtvényeket fejtett ezzel szép kitűzőket szerezve, illetve pókerezett, de nagy szerencsére nem igazi pénzben, mert rengeteget veszített volna. A délután hátralevő részében Panka pihent, mivel az előző este nem aludt nagyon jól, Zsófi megismert pár új embert, és velük beszélgetett, míg a két Dorka bevetette magát az edzőterembe, hiszen ők még egy matek olimpia alatt is odafigyelnek, hogy nyárra meglegyen a summer body.

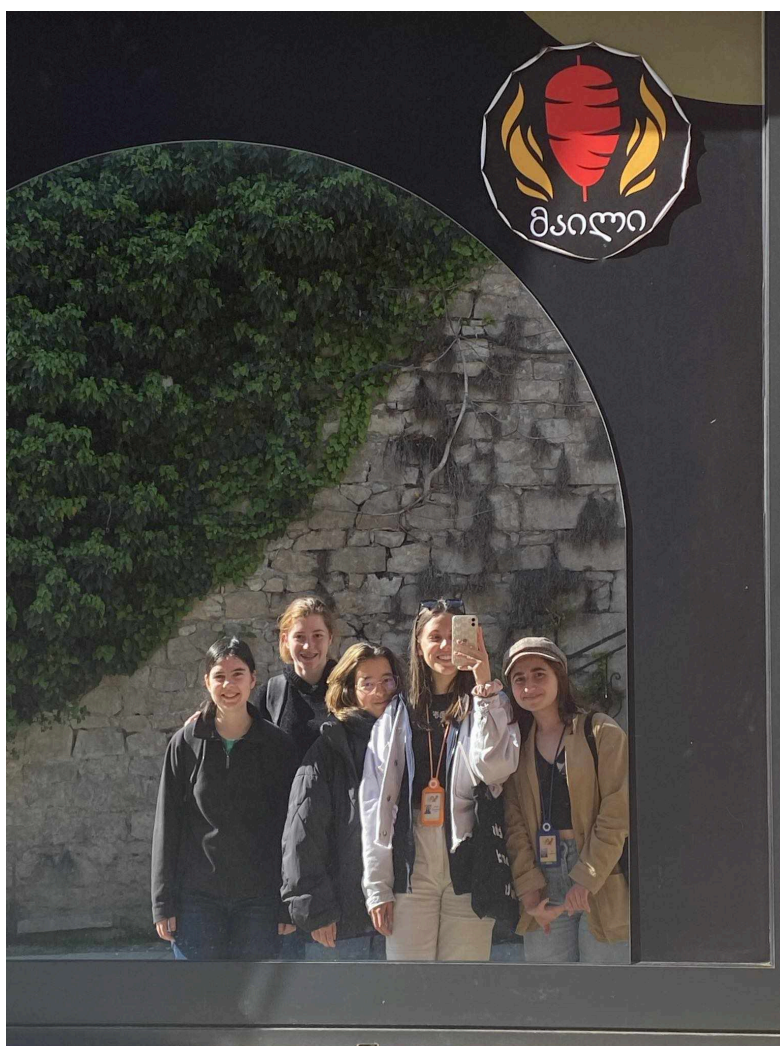
Vasárnap már kicsit gördülékenyebben vágtunk neki a 2. versenynapnak. Ismételten sok várakozás után kezdetét vette a verseny ahol kombinatorika, számelmélet, algebra feladatok lettek kitűzve az előbb leírt sorrendben. Az első feladattal lényegében mind sikeresen megküzdöttünk, a másodikkal és harmadikkal már több nehézség volt, de az utolsó feladatról azt kell tudni, hogy senki nem oldotta meg a versenyzők közül maximális pontszámra, és tőlünk is csak Panka tudott rajta pontot szerezni. A második versenynap után is nyitva állt a Jane Street Hub. Itt Zsófi az ukránokkal rózsaszín karkötőt készített szívecskékkel és "I love bashing" felirattal, majd N. K. Dorka és kicsit később pedig E. Dorka is csatlakozott, késő estig tartó élménydús beszélgetés és ijesztegetés vette kezdetét.

Hétfőn, a két versenynap lezártaival, immár többé-kevésbé nyugodtan vághattunk neki a közös kirándulásnak a Sataplia Nemzeti Parkba. A fő attrakció egy kifejezetten szép cseppkőbarlang volt, amit olyan sokáig csodált a magyar csapat, hogy közben szignifikánsan lemaradtunk a csoport többi részétől. A kirándulásunk során a szépen kivilágított barlang mellett, (mozgó és hatalmas) dínókkal, és gyönyörű kilátással találtuk szembe magunkat az egész út során. Visszaérve a kirándulásból megbeszéltük Zsuzsával és Melindával a pontjainkat, ami mindenkit kisebb-nagyobb sokként ért. A feszült pillanathoz zenei aláfestést is kaptunk a hotel lobbijában, egy néhány tagú, több szólamú, grúz népdalokat éneklő férfi kórust. Ekkor este a héten már sokadszorra felmerült, hogy kipróbálhatnánk a hotel szaunáját. A terv aznap is megdőlt, de ezen a ponton már tényleg nagyon közel voltunk a megvalósításhoz.

A barlang látogatás után, a guide-unk, Ani elvitt minket Grúzia nagyvárosába, Kutaisiba. Taxival utazunk négyen kissé fájdalmas pozícióban a hátsó ülésen, de szerencsére se a taxisofofört se az esetleges rendőröket nem zavarta ez. Kutaisiban egy közös fagyizás, nézelődés, és libegőzés után, eljutottunk egy kisebb vidámparkba, ahova Ani vitt el dodzsemezés céljából. Egy kis furfang által (Panka először vonakodott, hogy részt vegyen, de vettünk neki jegyet sunyiban) mind beszálltunk a kisautókba, és nagyon jól szórakoztunk. A dodzsem után Ani nagy rémületére észrevettünk egy kissé gyanúsan elhagyatott forgó hintát, ami annak ellenére, hogy nem tudtuk milyen veszélyes, egészen érdekesnek tűnt a kipróbálásra. Végül hárman (Zsófi és a két Dorka) próbáltuk ki a forgó hintát, ami egészen rémisztő gyorsaságot és irányokat vett fel, majdnem kiröpítve minket magából, de szerencsére épségben maradtunk és nagyon élveztük a közbeni halálfélelmünk ellenére. A vidámpark után egy közeli katedrálist látogattunk meg, ami szintén nagyon szép és különleges volt hihetetlen kilátással fűszerezve. A templomlátogatás után beesteledett, így visszataxiztunk és ezzel véget ért kicsi kiruccanásunk.

A második kirándulást a két Dorka szintén kihagyta, hogy inkább aludjanak, hiszen előző napokon nagyon elfáradtak. Zsuzsa, Panka és Zsófi azonban megint nagyon élvezetes időt töltött el, illetve ezúttal végre Melinda is csatlakozhatott a csapathoz, mivel addigra véget értek a zsűri meetingek és a koordinálás is. Most a változatosság kedvéért egy barlangot néztünk meg. A barlanghoz először ültünk az egy helyben álló buszban egy szűk órát, majd buszoztunk egy keveset, azután pedig sétáltunk kicsit az erdőben, mire megérkeztünk. Nagyon szép volt a hely, fényjátékot is kaptunk benne, illetve kedves idegenvezetést. Elvileg ez egy híresebb barlang, mely a Prométheusz-barlang nevet viseli. Zsófi emlékszik, hogy elmondták, hogy miért ez a neve, de arra nem, hogy ez pontosan mi volt, mert épp németül filozofált. Kiérve a barlangból egy gyönyörű park fogadott benne egy tóval, ahonnan egy aranyos kisbusz vitt vissza minket a túra kezdőpontjára, innen pedig a nagy buszokkal mentünk a hotelbe. Az úton nagyon sok állatot lehetett látni a buszból, például disznókat és szamarakat szabadon mászkálva az utcán. A visszaérkezés után következett a záróceremónia, ahol énekes és táncos műsorban is részünk volt. Továbbá hallgattunk beszédeket, megnéztük az összefoglaló kisfilmet, és végül, de nem utolsó sorban megkaptuk az érmeinket: Panka és E. Dorka ezüstérmet, N.K. Dorka és Zsófi pedig bronzérmet. Ezek után fotózkodtunk egy keveset, majd a búcsúlakoma felé vettük az irányt.

A vacsora után az elmaradhatatlan záróbuli következett. Legnagyobb meglepetésünkre megérkezésünkkor, egy régi téli táboros ismerősünket Aanyát láttuk mikrofonnal a kezében, ahogy eszméletlen énekhangjával a hatalmas közönség előtt felrobbantja a színpadot. A hangulat hihetetlen jó volt, de sajnos viszonylag hamar vége lett a bulinak. Utána grúz és indiai táncot tanultunk, illetve magyar néptáncot tanítottunk néhány érdeklődő barátunknak.

A közös bulizás után április 17-én éjjel fél 2-kor, hosszas, szomorú búcsúzkodás után indult a buszunk a Kutaisi repülőtérre. Zsuzsától korábban elbúcsúztunk, mert ő nem Budapestre utazott tovább, és a magyar koordinátor csapat néhány tagjával kiegészülve vágtunk neki az utunknak. A hazaút is kalandokat hordozott magában. Először a repülőtérre vezető kérésben a buszsofőr megállt hajnali fél 3-kor a pékségben vásárolni egyet, majd a leszállás után nem sokkal rádöbbsentünk, hogy Panka bőrdöngje a buszban maradt. Azonban a nagy kétségbeesés, és a sok kommunikációs nehézség után végül nagy meglepetésünkre, a grúz szervezői csapat előteremtette a bőrdöngőt, és így nyugodtan, a Top 10 társasjátékot játszva és beszélgetve vágtunk neki az immár közvetlen repülőjáratnak, és másnap korán reggel vissza is érkeztünk a Liszt Ferenc Repülőtérre.

A jövő évi verseny Koszovóban lesz 2025. áprilisában. A válogatási folyamat és a felkészítő program részleteiért a <https://cms.renyi.hu/olimpiak/> oldal EGMO fülét érdemes figyelni 2024. július közepétől. :-)

Bátran jelentkeztek, a felkészülésbe szívesen várunk minden olyan lányt, akit érdekelne a versenyen való részvétel lehetősége vagy csak szeretne több időt tölteni komolyabb matematikafeladatok megoldásával.

Kiss Melinda Flóra, Baran Zsuzsa
az EGMO felkészítő csapat nevében